

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **JUDr. M. J.**, zastoupeného JUDr. Pavlem Čadrou, advokátem, se sídlem Karlovo nám. 30, Praha 2, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, zastoupené JUDr. Janem Sykou, advokátem, se sídlem Školská 12, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 5. 2007, sp. zn. K 131/04, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 10. 2010, č. j. 7 Ca 132/2008 - 24,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá usnesení Městského soudu v Praze, ze dne 29. 10. 2010, č. j. 7 Ca 132/2008 - 24, kterým byla odmítnuta jeho žaloba, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí kárného senátu a odvolacího kárného senátu žalovaného, jímž mu byla uložena pokuta ve výši 40 000 Kč, která neodpovídá jeho ročnímu příjmu ve výši 85 000 Kč.

Městský soud ve svém napadeném rozsudku konstatoval, že stěžovatel podal žalobu dne 2. 6. 2008, tedy opožděně, neboť zástupkyni stěžovatele bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 26. 3. 2008 a lhůta pro podání žaloby tedy uplynula dne 26. 5. 2008. Na tom nic nemění skutečnost, že stěžovateli bylo rozhodnutí doručeno až dne 31. 3. 2008, protože podle § 55e odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, (dále jen „zákon o advokacii“), se

rozhodnutí vydaná v kárném řízení, má-li advokát zástupce, doručují pouze tomuto zástupci.

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že lhůta pro podání žaloby začala běžet od doručení kárného rozhodnutí jemu samému, tedy ode dne 31. 3. 2008, a podáním ze dne 2. 6. 2008 byla tedy dodržena. Stěžovatel potvrzuje, že jej zástupkyně zastupovala, avšak pouze v řízení před kárným senátem, nikoli pak v dalším řízení u odvolacího kárného senátu. Odvolání si totiž stěžovatel podal sám, žalovaná s ním rovněž korespondovala přímo (poslala mu vyjádření kárného žalobce) a rozhodnutí odvolacího kárného senátu žalovaná v záhlaví adresovala pouze žalobci. Ze skutečnosti, že mu žalovaná poslala rozhodnutí odvolacího kárného senátu, stěžovatel dovozuje, že jej považovala za účastníka řízení nezastoupeného zástupcem. Ustanovení § 55e odst. 4 zákona o advokacii je třeba vykládat tak, že advokát se nemůže domáhat toho, aby mu byly písemnosti doručovány, pokud má zástupce. Stěžovatel je přesvědčen, že v řízení před odvolacím kárným senátem již nebyl zastupován. I kdyby zastupován byl, tak mu doručením rozhodnutí začala běžet vlastní lhůta pro podání žaloby. V obou těchto případech (nebyl zastoupen, běžela mu vlastní lhůta) tedy byla žaloba podána včas, a proto je na Nejvyšším správním soudu, aby napadené usnesení městského soudu zrušil.

Žalovaná k věci uvedla, že ani stěžovatel ani jeho zástupkyně nikterak zastoupení neukončili. Kárné řízení, včetně kárného řízení odvolacího, tvoří až do právní moci kárného rozhodnutí jeden celek. Zastoupení, není-li ukončeno jinak, zaniká až právní mocí kárného rozhodnutí. Ustanovení § 55e odst. 4 zákona o advokacii stanoví jednoznačně, že písemnosti se doručují pouze zástupci a procesní účinky tedy mohou být spojeny pouze s takovýmto doručením. Pokud bylo doručováno žalobci, bylo to jen pro jeho informaci a zmíněný procesní účinek, tedy nový počátek běhu lhůty, s tímto doručením spojován být nemůže. Zákonný zákaz doručování přímo účastníkovi k tomu potřeba není. Žalovaná je přesvědčena, že napadeným rozsudkem městského soudu byla otázka zastupování i počátku běhu lhůty pro žalobu posouzena správně.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel v žalobě uvedl, že mu dne 5. 5. 2008 byl doručen přípis, kterým byl vyzván, aby uhradil uloženou pokutu s tím, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 3. 2008. Rovněž spis žalované obsahuje přípis ze dne 18. 4. 2008, kterým žalovaná informuje stěžovatele, že byl uznán vinným kárným proviněním a že toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 3. 2008. Rozhodnutí kárného senátu bylo stejně jako rozhodnutí odvolacího kárného senátu doručováno jak stěžovateli, tak i jeho zástupkyni. Ani rozhodnutí kárného senátu, proti němuž si podal stěžovatel odvolání, neobsahovalo údaj, že je stěžovatel zastoupen.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo [§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)]. V kasační stížnosti, kterou podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), uplatňuje námitku nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí svého návrhu, tedy námitku podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud pro tento důvod shledává kasační stížnost přípustnou. Nejvyšší správní soud za této situace napadený rozsudek krajského soudu v mezích řádně

uplatněného kasačního důvodu a podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. přezkoumal, přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud vycházel z § 55e odst. 2 a 4 zákona o advokacii, který stanoví, že v případě, že má advokát v kárném řízení zástupce nebo opatrovníka, tak se doručují písemnosti (mimo jiné rozhodnutí vydaná v kárném řízení) pouze tomuto zástupci nebo opatrovníkovi. V posuzovaném případě byl stěžovatel zastoupen v kárném řízení jím zvolenou advokátkou a ačkoli si odvolání proti kárnému rozhodnutí podával sám, kárné řízení, včetně řízení odvolacího, tvoří až do právní moci kárného rozhodnutí jeden celek, proto byl zastoupen zvolenou advokátkou po celou dobu kárného řízení. V případě, že hodlal nadále jednat s žalovanou bez zástupkyně, bylo třeba, aby toto zastoupení ukončil a žalovanou o tom informoval. Tento závěr vyplývá z předchozí judikatury Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozsudku ze dne 31. 3. 2008, č. j. 8 As 55/2006 - 76, publikovaném pod č. 1603/2008 Sb. NSS (dostupný na www.nssoud.cz), konstatoval: „*Je-li advokát v kárném řízení zastoupen advokátem* (...) *a v průběhu řízení uzavře se svým zástupcem dohodu o ukončení zastoupení, má tato dohoda ve vztahu k České advokátní komoře účinky teprve okamžikem, kdy je o dohodě vyrozuměna.*“ Citovaný závěr Nejvyššího správního soudu potvrdil i Ústavní soud ČR ve svém usnesení ze dne 28. 11. 2008, sp. zn. II. ÚS 1553/08, dostupném na http://nalus.usoud.cz. Závěr stěžovatele, že žalovaná k němu měla přistupovat tak, jakoby nebyl zastoupen v odvolacím kárném řízení, tedy neobstojí.

K námitce stěžovatele, že pokud se žalovaný rozhodl doručovat písemnost jak žalobci, tak jeho zástupkyni, běžely pak pro účely podání správní žaloby lhůty dvě, přičemž rozhodná byla lhůta, která začala běžet později, Nejvyšší správní soud konstatuje, že nemá žádný zákonný podklad.

Nejvyšší správní soud nijak nezpochybňuje praxi žalované spočívající v tom, že je osobě, která byla uznána vinnou kárným proviněním, přímo doručováno rozhodnutí o této skutečnosti vedle doručování jejímu zástupci. Nicméně v každém případě je na místě, aby bylo v rozhodnutí správně uvedeno, zda je kárně obviněný zastoupen či nikoli. V tomto případě žalovaná ve svém rozhodnutí tuto skutečnost neuvedla. Takovýmto postupem mohla stěžovatele uvést v omyl o tom, zda jej považuje za právně zastoupeného či nikoli. Tuto nejistotu podtrhuje i skutečnost, že kárné řízení bylo vedeno déle než tři roky a samo odvolací řízení skoro dva roky. Stěžovatel pak (i přes svou odbornou kvalifikaci advokáta) musí být chráněn stejně jako každý účastník deliktního řízení a případné pochybení správního orgánu, jenž jej sankcionuje, by mělo být posuzováno ve prospěch toho, kdo je postihován. V tomto posuzovaném případě však převážila skutečnost, že stěžovatel byl v dostatečném předstihu (3 týdny před posledním dnem lhůty pro podání žaloby) informován, kdy nabylo rozhodnutí žalované právní moci, tudíž měl včas informace dostatečné pro to, aby dodržel lhůtu pro podání správní žaloby. Nejvyšší správní soud rovněž upozorňuje na právní povinnost advokátky, zastupující stěžovatele v kárném řízení, včas jej informovat o tom, zda a kdy obdržela od žalovaného kárné rozhodnutí proti němu a poučit jej o běhu lhůt. Případné pochybení v tomto postupu advokátky nemůže jít k tíži žalované.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že by žalovaná měla pro příště ve vztahu ke kárně obviněným postupovat tak, že do sankčního rozhodnutí uvede, zda a kým je kárně obviněný zastoupen, aby nemohl být uveden v omyl, komu bude rozhodnutí o kárném provinění doručováno s důsledky pro běh lhůt. Dále je třeba konstatovat, že je nespornou povinností advokáta informovat zastoupeného bez zbytečného odkladu o doručeném rozhodnutí ve věci.

V případě doručování kárných rozhodnutí advokátům, kteří jsou v řízení o svém kárném provinění zastoupeni jiným advokátem, běží lhůta pro podání žaloby proti kárnému rozhodnutí ode dne jeho doručení zástupci obviněného, a to i tehdy, když žalovaná poté doručí kárné rozhodnutí rovněž kárně obviněnému. Městský soud tedy nepochybil, pokud počítal běh lhůty pro podání správní žaloby ode dne doručení kárného rozhodnutí zástupkyni stěžovatele a nepřihlédl k tomu, že stěžovateli bylo kárné rozhodnutí žalované doručeno později.

Z výše uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud uzavírá, že napadené rozhodnutí městského soudu netrpí nezákonností, a proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladu řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaná žádné náklady neuplatňovala, a proto bylo rozhodnuto tak, že se žalované nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti. Ostatně otázkou náhrady nákladů žalované se Nejvyšší správní soud již v minulosti obsáhle zabýval a pro stručnost v tomto směru odkazuje na rozsudek ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 40/2006 - 87, publikovaný pod č. 1260/2007 Sb. NSS (dostupný na www.nssoud.cz), podle kterého Česká advokátní komora jako orgán veřejné správy disponuje na svěřeném úseku veřejné správy dostatečnými znalostmi a zkušenostmi, pro něž musí být schopna kvalifikovaně hájit svůj veřejně mocenský akt v soudním řízení správním, včetně řízení o kasační stížnosti. Není proto zpravidla namístě přiznávat jí v tomto řízení náklady zastoupení advokátem.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. května 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu